BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. vasario 2 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas TOSCORO — Ankstesnė saugoma geografinė nuoroda „Toscano“ — Absoliutus atmetimo pagrindas — Reglamento (EB) Nr. 40/94 142 straipsnis — Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 13 ir 14 straipsniai — Dalinis registracijos pripažinimas negaliojančia“

Byloje T-510/15

Roberto Mengozzi, gyvenantis Monake (Monakas), atstovaujamas advokato T. Schuffenecker,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą M. A. Schifko ir S. Crabbe,

atsakovę,

palaikomą

Italijos Respublikos, atstovaujamos G. Palmieri,

įstojusios į bylą šalies,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Consorzio per la tutela dell’olio extravergine di oliva Toscano IGP, įsteigtas Florencijoje (Italija), atstovaujamas advokato F. Albisinni,

dėl ieškinio, pateikto dėl 2015 m. birželio 5 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 322/2014-2), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Consorzio per la tutela dell’olio extravergine di oliva Toscano IGP* ir R. Mengozzi,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė V. Tomljenović, teisėjai A. Marcoulli (pranešėjas) ir A. Kornezov,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu 2015 m. rugsėjo 7 d.,

* * Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu 2015 m. lapkričio 5 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu 2015 m. lapkričio 17 d.,

susipažinęs su 2016 m. sausio 15 d. Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininko sprendimu leisti Italijos Respublikai įstoti į bylą palaikyti EUIPO reikalavimų,

susipažinęs su Italijos Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimu, Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu 2016 m. kovo 1 d.,

susipažinęs su ieškovės pastabomis, Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktomis 2016 m. balandžio 14 d.,

atsižvelgęs į tai, kad byla perskirta septintajai kolegijai,

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo kolegijų sudėties pakeitimus,

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, todėl pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2002 m. birželio 17 d. ieškovas Roberto Mengozzi pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) (pakeistą 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1)) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo TOSCORO.

3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29 ir 30 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:

— 29 klasė: „Aliejus ir riebalai; maistiniai augaliniai aliejai, be kita ko, alyvuogių aliejai; maistiniai kremai, be kita ko, riešutiniai kremai, artišokų kremai su triufelių sultimis, žaliųjų ir juodųjų alyvuogių kremai; grybai padaže ir sausi grybai“,

— 30 klasė: „Kava, kavos ekstraktai ir kavos gaminimo ruošiniai; kavos pakaitalai ir kavos pakaitalų ekstraktai; arbata, arbatos ekstraktai ir arbatos gaminimo ruošiniai; kakava ir ruošiniai kakavos pagrindu, šokoladas, šokoladiniai gaminiai, konditerijos gaminiai, saldumynai; cukrus; natūralūs saldikliai; kepiniai, duona, mielės, pyragai; sausainiai; tortai, desertai, pudingai; valgomieji ledai, ruošiniai valgomiesiems ledams; medus ir medaus pakaitalai; grūdai pusryčiams, ryžiai, miltiniai maistiniai makaronai, maisto produktai iš ryžių, miltų ar grūdų, taip pat kaip paruoštų patiekalų pavidalu; maisto produktų aromatinės medžiagos ar prieskoniai, salotų uždarai, actas, majonezas, pica, padažai, be kita ko, pomidorų padažai ir augaliniai padažai“.

4 2003 m. lapkričio 17 d. žodinis žymuo TOSCORO buvo įregistruotas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 002752509.

5 Apie ginčijamo prekių ženklo registraciją paskelbta 2004 m. sausio 5 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2004/001.

6 2012 m. gruodžio 10 d. įstojusi į bylą šalis *Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c, g ir k punktais, sietinais su to paties reglamento 52 straipsnio 1 dalies a punktu, pateikė EUIPO prašymą pripažinti ginčijamo prekių ženklo paraišką negaliojančia.

7 Prašymas pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia grindžiamas saugoma geografine nuoroda (SGN) „Toscano“, kuri Europos Sąjungoje įregistruota pagal 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 208, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4) [šis reglamentas pakeistas 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, 2006, p. 12), o šis buvo pakeistas 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1)]. SGN „Toscano“ buvo įregistruota „alyvų aliejui“ pagal 1998 m. kovo 20 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 644/98, papildantį Reglamento (EB) Nr. 1107/96 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta tvarka priedą (OL L 87, 1998, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 19 t., p. 176).

8 Prašymas pripažinti registraciją negaliojančia pateiktas dėl visų ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių.

9 2013 m. lapkričio 29 d. Anuliavimo skyrius patenkino prašymą pripažinti registraciją negaliojančia kai kurioms 29 klasės prekėms („aliejus ir riebalai“, „maistiniai augaliniai aliejai, be kita ko, alyvuogių aliejai“) ir kai kurioms 30 klasės prekėms („maisto produktų aromatinės medžiagos ar prieskoniai, salotų uždarai“).

10 2014 m. sausio 27 d. ieškovas, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė apeliaciją EUIPO dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo. Įstojusi į bylą šalis pateikė priešpriešinę apeliaciją dėl šio sprendimo.

11 2015 m. birželio 5 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO antroji apeliacinė taryba ieškovo ir įstojusios į bylą šalies apeliacijas iš dalies patenkino. Pirma, ji nurodė, kad šioje byloje Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies k punktas netaikomas, nes ši nuostata ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo momentu negaliojo. Antra, vadovaudamasi Reglamento Nr. 40/94 142 straipsniu Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad šioje byloje tiesiogiai taikomos Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalis ir 14 straipsnio 1 dalis. Remdamasi šiomis nuostatomis, atsižvelgusi į žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualius ir fonetinius panašumus, ji nusprendė, kad naudojant žymenį TOSCORO kai kurioms 29 klasės prekėms žymėti („aliejus ir riebalai“, „maistiniai augaliniai aliejai, be kita ko, alyvuogių aliejai“, ir „žaliųjų ir juodųjų alyvuogių kremai“) mėgdžiojama nagrinėjama SGN ir kad reikia pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia šioms prekėms.

Šalių reikalavimai

12 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek Apeliacinė taryba nusprendė pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia „aliejui ir riebalams“, „maistiniams augaliniams aliejams, be kita ko, alyvuogių aliejui“, ir „žaliųjų ir juodųjų alyvuogių kremams“,

— pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją galiojančia ir palikti jį įrašytą Europos Sąjungos prekių ženklų registre minėtoms prekėms,

— priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas Apeliacinėje taryboje.

13 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

14 Italijos Respublika Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

15 Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais. Ieškinio pirmasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies k punkto ir Reglamento Nr. 1151/2012 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Ieškinio antrasis pagrindas grindžiamas vertinimo klaida, kuri buvo padaryta analizuojant žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą pagal Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies b punktą. Ieškinio trečiasis pagrindas grindžiamas 1994 m. balandžio 15 d. Susitarimo dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (OL L 336, 1994, p. 214, toliau – TRIPS susitarimas), išdėstyto Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo susitarimo 1C priede (OL L 336, 1994, p. 3), 15 straipsnio pažeidimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies k punkto ir Reglamento Nr. 1151/2012 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu

16 Ieškovas nurodė, kad neginčija Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies k punkto taikymo šioje byloje. Tačiau jis mano, kad Apeliacinė taryba taikydama šią nuostatą padarė vertinimo klaidą. Visų pirma ieškovas tvirtina, kad žodis „toscano“ reiškia Italijos Toskanos regiono gyventoją. Todėl nagrinėjama SGN apibūdina visus iš šio regiono kilusius produktus, o žodis „toscano“ yra bendrinis, pavyzdžiui, kai kalbama apie alyvuogių aliejų. Ieškovas nurodo, kad Reglamento Nr. 1151/2012 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog SGN „netampa bendriniais pavadinimais“. Tokiomis aplinkybėmis žodis „toscoro“, kuris visiškai nesusijęs su Toskanos regionu, kalbant apie alyvuogių aliejų ar panašius produktus, negali būti painiojamas su nagrinėjama SGN.

17 EUIPO, palaikoma Italijos Respublikos ir įstojusios į bylą šalies, ginčija ieškovo argumentus.

18 Pirmiausia reikia nurodyti, kad žodžių junginys „netampa bendriniais pavadinimais“, kurį ieškovas minėjo kaip nurodytą Reglamento Nr. 1151/2012 6 straipsnio 1 dalyje, iš esmės įtvirtintas Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 2 dalyje, kurioje numatyta, kad „saugomos kilmės vietos nuorodos ir saugomos geografinės nuorodos netampa bendriniais pavadinimais“.

19 Reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, Bendrajam Teismui taikomą pagal to paties statuto 53 straipsnį, ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 177 straipsnio 1 dalies c punktą pareiškime turi būti nurodyta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Ši nuoroda turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, prireikus be jokios kitos papildomos informacijos, kuria būtų galima pasiremti (žr. 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Omya / VRDT – Alpha Calcit (CALCIMATT)*, T-547/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:178, 19 punktą ir jame minėtą teismo praktiką).

20 Reikia pabrėžti, kad nors grįsdamas savo ieškinio pagrindą ieškovas šioje byloje remiasi Reglamento Nr. 1151/2012 6 straipsnio 1 dalimi, jis cituoja to paties reglamento 13 straipsnio 2 dalį. Be to, ieškinyje ieškovas niekur aiškiai nepatikslino, kodėl Apeliacinė taryba turėjo taikyti šias nuostatas ir kaip šiomis aplinkybėmis ji neatsižvelgė į ieškovo taip pat nurodytą Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies k punktą. Be to, kaip aiškiai matyti iš ginčijamo sprendimo 21 punkto, Apeliacinė taryba nusprendė, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies k punktas šioje byloje netaikomas. Iš ginčijamo sprendimo taip pat matyti, kad Apeliacinė taryba taikė atitinkamas Reglamento Nr. 2081/92 nuostatas, o ne Reglamento Nr. 1151/2012 nuostatas, kuriomis ieškovas rėmėsi Bendrajame Teisme. Todėl, kaip savo rašytinėse pastabose teigia EUIPO, ieškinio pirmojo pagrindo išdėstymas neatitinka Procedūros reglamento 177 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytų sąlygų.

21 Be to, primintina, kad Bendrajame Teisme nagrinėjamas ieškinys yra susijęs su apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo priežiūra, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį, ir nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo ginčijamo akto teisėtumą reikia vertinti pagal akto priėmimo dieną buvusias faktines ir teisines aplinkybes. Todėl Bendrasis Teismas neprivalo iš naujo nagrinėti faktinių aplinkybių pagal pirmą kartą jam pateiktus įrodymus (žr. 2014 m. birželio 24 d. Sprendimo *Unister / VRDT (Ab in den Urlaub)*, T-273/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:568, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Faktinės aplinkybės, kuriomis remiamasi Bendrajame Teisme, nors jos nebuvo anksčiau pateiktos EUIPO instancijoms, gali paveikti tokio sprendimo teisėtumą tik jeigu EUIPO turėjo į jas atsižvelgti *ex officio* (žr. 2013 m. vasario 6 d. Sprendimo *Maharishi Foundation / VRDT (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)*, T-426/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:63, 36 punktą ir jame minėtą teismo praktiką). Reikia pridurti, kad pagal Procedūros reglamento 188 straipsnį pareiškimais, kuriuos šalys pateikia vykstant procesui Bendrajame Teisme, negali būti pakeistas Apeliacinės tarybos išnagrinėto ginčo dalykas.

22 Kaip savo rašytinėse pastabose nurodė EUIPO, ieškovas EUIPO instancijoms niekada neteigė, kad nagrinėjama SGN tapo bendrinė, ir šiuo klausimu nesirėmė Reglamento Nr. 1151/2012 nuostatomis, kuriomis jis remiasi Bendrajame Teisme. Antra vertus, nėra jokių nuorodų, leidžiančių manyti, kad į Bendrajam Teismui pateiktas aplinkybes EUIPO turėjo atsižvelgti *ex officio*, ir to, beje, ieškovas neteigia.

23 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio pirmąjį pagrindą kaip nepriimtiną.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo vertinimo klaida, padaryta atliekant žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo analizę

24 Ieškovas teigia, kad net jeigu SGN netapo bendrinė, o to jis nepripažįsta, Apeliacinė taryba padarė vertinimo klaidą, kai atliko žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo analizę, taikydama Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies b punktą. Dėl fonetinio aspekto reikia nurodyti, kad žodis „toscoro“ bent angliškai, itališkai ir ispaniškai tariamas pabrėžiant paskutinį skiemenį. Žodis „toscano“ bent angliškai tariamas pabrėžiant vidurinį skiemenį. Taigi šiuo klausimu žymenys, dėl kurių kilo ginčas, skiriasi. Atsižvelgiant į jų atitinkamą rašybą, jie skiriasi ir vizualiai. Galiausiai dėl konceptualaus aspekto pažymėtina, kad žodis „toscoro“ yra sugalvotas, o nagrinėjama SGN perteikia Toskanos

alyvuogių aliejaus koncepciją. Taigi šiuo požiūriu žymenys, dėl kurių kilo ginčas, taip pat skiriasi. Apeliacinė taryba neturėjo skaidyti ginčijamo prekių ženklo ir nagrinėjamos SGN. Be to, ieškovas nurodo, kad nagrinėjama SGN nelaikytina turinčia gerą vardą. Šiomis aplinkybėmis vidutinis vartotojas nesupainios žymenų, dėl kurių kilo ginčas, ir ieškovas ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, kad ginčijamu prekių ženklu mėgdžiojama nagrinėjama SGN. Ieškovas priduria, kad Apeliacinė taryba padarė vertinimo klaidą, pirma, kai atmetė jos argumentą, jog EUIPO įregistravo labai panašius į nagrinėjamą SGN prekių ženklus, ir, antra, kai manė, kad alyvuogių kremą galima prilyginti alyvuogių aliejui.

25 EUIPO, palaikoma Italijos Respublikos ir įstojusios į bylą šalies, ginčija ieškovo argumentus.

26 Pirmiausia reikia nurodyti, kad pateikęs ieškinio antrąjį pagrindą ieškovas ginčija, viena vertus, Apeliacinės tarybos atliktą žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimą ir, kita vertus, išvadą, kad alyvuogių aliejus ir žaliųjų bei juodųjų alyvuogių kremas yra to paties tipo produktai.

27 Be to, reikia pabrėžti, kad, priešingai tam, ką teigia ieškovas, Apeliacinė taryba netaikė Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio dalies b punkto. Iš tiesų, nusprendusi, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies k punktas netaikomas šioje byloje (ginčijamo sprendimo 21 punktas), ji patikslino, kad šioje nuostatoje paprasčiausiai kodifikuojamos iš Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies išplaukiančios taisyklės, kurios tiesiogiai taikomos nagrinėjamoje byloje pagal Reglamento Nr. 40/94 142 straipsnį. Apeliacinė taryba pridūrė, kad jei ji privalo taikyti tą patį absoliutų negaliojimo pagrindą, kurį nurodo ginčo šalis, ji taip pat privalo jį pasirinkti pagal ginčijamo prekių ženklo paraiškos pateikimo dieną galiojusius teisės aktus (ginčijamo sprendimo 27 ir 28 punktai). Ieškovas neginčija Bendrajame Teisme pozicijos, kurios šiuo klausimu laikėsi Apeliacinė taryba.

28 Dėl klausimo, susijusio su bylai taikomais teisės aktais, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 40/94 142 straipsnyje, taikomame šioje byloje, numatyta, kad „šis reglamentas neturi poveikio <…> reglamentui <…> Nr. 2081/92, ypač jo 14 straipsniui“. Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, taikomoje šioje byloje, be kita ko, nurodyta, kad „kai <…> geografinė nuoroda yra įregistruota, remiantis šiuo reglamentu, paraiška prekės ženklui įregistruoti, atitinkanti vieną iš 13 straipsnyje nurodytų situacijų ir susijusi su ta pačia produkto rūšimi, atmetama, jeigu paraiška prekės ženklui įregistruoti buvo pateikta po [to paties reglamento] 6 straipsnio 2 dalyje nustatytos informacijos paskelbimo dienos“. Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad „prekių ženklai, įregistruoti pažeidžiant [šios nuostatos] pirmą pastraipą, paskelbiami negaliojančiais“.

29 Iš to aišku, kad EUIPO turi taikyti Reglamentą Nr. 40/94 taip, kad nedarytų įtakos Reglamentu Nr. 2081/92 SGN suteiktai apsaugai. Visų pirma, pagal Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 1 dalį EUIPO turi atsisakyti registruoti bet kokį prekių ženklą, atitinkantį vieną iš to paties reglamento 13 straipsnyje nurodytų situacijų ir susijusį su ta pačia produkto rūšimi, o jeigu prekių ženklas jau buvo įregistruotas –pripažinti registraciją negaliojančia (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano / VRDT – Biraghi (GRANA BIRAGHI)*, T-291/03, EU:T:2007:255, 53–56 punktai).

30 Šioje byloje Apeliacinė taryba taikė Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies b punktą, kuriame nurodyta, kad „įregistruoti pavadinimai saugomi nuo <…> bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo net ir tuo atveju, jei yra nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas arba prie jo rašomi tokie žodžiai, kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagaminta“, „imitacija“ ir pan.“. Atsižvelgiant į vizualų ir fonetinį žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, ji padarė išvadą, kad žymenimis TOSCORO mėgdžiojama nagrinėjama SGN kai kurių 29 klasės produktų atveju.

31 Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies b punkte vartojama sąvoka mėgdžiojimas apima tokį atvejį, kai gaminiui apibūdinti vartojamoje sąvokoje yra saugomas pavadinimas, todėl, susidūręs su gaminio pavadinimu, vartotojas įsivaizduos prekę, kuriai skirta kilmės vietos nuoroda (1999 m. kovo 4 d. Sprendimo *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, C-87/97, EU:C:1999:115, 25 punktas ir 2008 m. vasario 26 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija* sprendimo C-132/05, EU:C:2008:117, 44 punktas). Šiuo klausimu Teisingumo Teismas atsižvelgė į fonetinį ir vizualų panašumą, galėjusį egzistuoti tarp pavadinimų. Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad prireikus reikia atsižvelgti į „konceptualų" šių skirtingoms kalboms priklausančių sąvokų „panašumą". Galiausiai, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad saugomo pavadinimo mėgdžiojimas galimas ir tokiu atveju, kai nėra pavojaus supainioti atitinkamų gaminių; visų pirma svarbu tai, kad visuomenė gaminio nesietų su tam tikra kilme ir kad veiklos vykdytojas negalėtų turėti nepagrįstos naudos iš atitinkamos SGN reputacijos (pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 33, 35 ir 45 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką).

32 Be to, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 2081/92 tikslus, kurie, be kita ko, apima vartotojų apsaugos užtikrinimą (2002 m. birželio 25 d. Sprendimo *Bigi*, C-66/00, EU:C:2002:397, 31 punktas), reikia atsižvelgti į pakankamai informuoto, protingai pastabaus ir nuovokaus vidutinio vartotojo preziumuojamus lūkesčius (pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 24 ir 25 punktai). Šiuo atžvilgiu pabrėžtina, kad vidutinis vartotojas prekių ženklą paprastai suvokia kaip visumą ir nenagrinėja įvairių jo detalių (žr. 2007 m. birželio 12 d. Sprendimo *VRDT / Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Galiausiai atsižvelgiant į žymenis, dėl kurių kilo ginčas, vartotojas yra Sąjungos vartotojas (pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, 27 punktą).

33 Ieškovo argumentai dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo daugiausia iš esmės susiję su tuo, kad žymenys yra skirtingi, todėl ginčijamu prekių ženklu nemėgdžiojama nagrinėjama SGN.

34 Tačiau, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, kiekvieno žymens pradžia yra tapati, t. y. elementas „tosc". Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš principo vartotojai paprastai labiau įsimena žymens pradžią nei pabaigą (2005 m. kovo 16 d. Sprendimo *L'Oréal / VRDT – Revlon (FLEXI AIR)*, T-112/03, EU:T:2005:102, 64 ir 65 punktai ir 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Westermann Lernspielverlag / VRDT– Diset (bambinoLÜK)*, T-333/13, nepaskelbto Rink., EU:T:2015:490, 26 punktas).

35 Be to, paskutinė abiejų žymenų, dėl kurių kilo ginčas, raidė taip pat yra tapati, t. y. raidė „o".

36 Taigi kiekvienas žymuo, dėl kurio kilo ginčas, sudarytas iš septynių raidžių ir trijų skiemenų, kurių penkios sutampančios raidės parašytos tapačiai.

37 Todėl Apeliacinė taryba, nepadarydama vertinimo klaidos, galėjo manyti, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra vizualiai labai panašūs, o taip yra, nepaisant skirtumo, kurį sudaro juose esantys atitinkami elementai „or" ir „an". Iš tiesų, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, šis skirtumas, susijęs su dviem raidėmis, esančiomis žymenų, dėl kurių kilo ginčas, viduryje, nekompensuoja anksčiau nustatyto didelio panašumo, susijusio su minėtų žymenų pradžia ir pabaiga.

38 Be to, Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai manė, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, fonetiškai labai panašūs. Iš tiesų žymenų, dėl kurių kilo ginčas, pirmas ir paskutinis skiemenys yra vienodi. Skirtumas, susijęs su jų vidiniu skiemeniu, negali paneigti didelio žymenų panašumo, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba. Ieškovo nurodytas faktas, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, angliškai tariant skirtingai pabrėžiami, negali paneigti nei jų fonetinio panašumo, nei to, kad kitomis kalbomis jie tariami taip pat kirčiuojant.

39 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia manyti, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra vizualiai ir fonetiškai panašūs.

40 Ieškovo argumentas, darant prielaidą, kad jis įrodytas, kuriuo siekiama patvirtinti, kad žodis „toscoro“ yra išgalvotas ir neturi konkrečios reikšmės, o nagrinėjama SGN perteikia Toskanos alyvuogių aliejaus koncepciją, neleidžia daryti išvados, kad ginčijamu prekių ženklu nemėgdžiojama nagrinėjama SGN. Iš tiesų, be to, kad ši aplinkybė negali paneigti vizualaus ir fonetinio žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo, ryšys tarp SGN ir saugomo produkto yra susijęs su pačiu SGN pobūdžiu ir negali susilpninti joms pagal Sąjungos teisę teikiamos apsaugos.

41 Atsižvelgiant į visas šias aplinkybes, būtent į žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualų ir fonetinį panašumą, Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad žodžiu „toscoro“ gali būti mėgdžiojama SGN „Toscano“, kai vartotojas susidurs su tokio paties tipo produktais, kuriems skirta ši SGN. Vizualus ir fonetinis panašumas lems tai, kad, susidūręs su pavadinimą „toscoro“ turinčiu panašiu produktu, vartotojas gali įsivaizduoti alyvuogių aliejų, kuriam suteikta SGN „Toscano“ (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 26 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-132/05, EU:C:2008:117, 48 punktas).

42 Dėl atitinkamų produktų ieškovas neginčija Apeliacinės tarybos išvados, prie kurios prieita nepadarant vertinimo klaidos, kad alyvuogių aliejų apima ginčijamu prekių ženklu žymimi 29 klasės produktai „aliejai ir riebalai“ ir „maistiniai augaliniai aliejai, be kita ko, alyvuogių aliejus“. Taigi šie produktai yra tokio paties tipo kaip ir nagrinėjama SGN saugomas alyvuogių aliejus.

43 Tačiau ieškovas ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, kad ginčijamu prekių ženklu būtų mėgdžiojama „žaliųjų ir juodųjų alyvuogių kremų“, priskiriamų prie 29 klasės, atveju.

44 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 1 dalyje, taikomoje šioje byloje, numatytas atsisakymas registruoti bet kokį prekių ženklą, atitinkantį vieną iš to paties reglamento 13 straipsnyje nurodytų situacijų ir susijusį su ta pačia produkto rūšimi. Taigi nagrinėjamas produktas neturi būti būtinai tapatus produktui, kuriam skirta SGN, bet turi turėti su juo tam tikrų bendrų savybių.

45 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad, pirma, alyvuogių kremas ir, antra, alyvuogių aliejus turi svarbią bendrą savybę, t. y. jie yra maisto produktai, pagaminti iš alyvuogių. Taigi jų pagrindinė sudedamoji dalis yra ta pati. Be to, reikia atmesti akivaizdžiai nepagrįstą ieškovo teiginį, kad alyvuogių kremai iš esmės yra „kosmetikos gaminiai“. Iš tiesų, be to, kad šis teiginys nepagrįstas, jis prieštarauja su Nicos sutarties 29 klasės produktais susijusiam pavadinimui ir paaiškinimams, kurie iš esmės susiję su maisto produktais. Be to, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, o ieškovas šiuo klausimu nepateikė patvirtinančių įrodymų, kad sąvoka „alyvuogių kremai“ pakankamai plati ir įtraukia iš alyvuogių aliejaus pagamintus kremus, todėl alyvuogių kremai ir alyvuogių aliejus tam tikra prasme panašūs. Beje, šiuo klausimu reikia nurodyti, kad įstojusios į bylą šalies EUIPO pateikti įrodymai, visų pirma 2013 m. liepos 5 d. pastabose, rodo, kad kai kurių kulinarinių gaminių, pagamintų iš alyvuogių aliejaus, sudedamoji dalis yra alyvuogių aliejus, kuriam tam tikrais atvejais skirta nagrinėjama SGN. Todėl Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad alyvuogių kremai yra to paties tipo produktai kaip ir nagrinėjamos SGN saugomas alyvuogių aliejus.

46 Kiti ieškovo argumentai negali paneigti šios išvados.

47 Kalbant apie tai, kad EUIPO yra įregistravusi labai panašių į nagrinėjamą SGN prekių ženklų, reikia nurodyti, kad sprendimai dėl žymens įregistravimo kaip prekių ženklo, kuriuos, remdamosi Reglamentu Nr. 40/94, turi priimti apeliacinės tarybos, priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik minėtu reglamentu, aiškinamu Sąjungos teismų, o ne ankstesne apeliacinių tarybų praktika (2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Alcon / VRDT*, C-412/05 P, EU:C:2007:252, 65 punktą). Be to, darant prielaidą, kad pateikdamas savo argumentus ieškovas iš esmės remiasi vienodo požiūrio principo pažeidimu, reikia priminti, kad šio principo laikymasis turi būti derinamas su teisėtumo principo laikymusi. Maža to, dėl su teisiniu saugumu ir geru administravimu susijusių priežasčių visos registracijos paraiškos turi būti nagrinėjamos griežtai ir išsamiai, o šis nagrinėjimas turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju (2011 m. kovo 10 d. Sprendimo A*gencja Wydawnicza Technopol / VRDT*,

C-51/10 P, Rink., EU:C:2011:139, 75 ir 77 punktus). Dėl pirmiau nurodytų priežasčių Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos. Tai reiškia, kad ieškovas, siekdamas paneigti ginčijamame sprendime pateiktą Apeliacinės tarybos išvadą, negalėtų veiksmingai remtis ankstesniais EUIPO sprendimais (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Universal Display / VRDT (UniversalPHOLED)*, T-435/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:210, 39 punktą). Reikia pridurti, kad ieškovo nurodytuose EUIPO sprendimuose nurodomi skirtingi žymenys nei nurodyti šioje byloje.

48 Ieškovo argumentas, kad nagrinėjama SGN nelaikytina turinčia gerą vardą, darant prielaidą, kad šis argumentas priimtinas Bendrajame Teisme, neturi reikšmės, nes, kaip savo rašytiniuose dokumentuose nurodė EUIPO, SGN geras vardas nėra jo apsaugos sąlyga.

49 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio antrąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su TRIPS sutarties 15 straipsnio pažeidimu

50 Ieškovas teigia, kad ginčijamas prekių ženklas atitinka TRIPS sutarties 15 straipsnyje, o nagrinėjama SGN – minėtos sutarties 22 straipsnyje nustatytas sąlygas. Kadangi jei taikoma viena registravimo sistema, kaip mano ieškovas, netaikoma kita, ginčijamas prekių ženklas turi likti įrašytas į Sąjungos prekių ženklų registrą.

51 EUIPO, palaikoma Italijos Respublikos ir įstojusios į bylą šalies, ginčija ieškovo argumentus.

52 Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 188 straipsnį pareiškimais, kuriuos šalys pateikia vykstant procesui Bendrajame Teisme, negali būti pakeistas Apeliacinės tarybos išnagrinėto ginčo dalykas.

53 Kaip teisingai savo rašytiniuose dokumentuose nurodė EUIPO, TRIPS sutarties 15 straipsniu, aiškinamu kartu su šios sutarties 22 straipsniu, ieškovas niekada nesirėmė EUIPO instancijose.

54 Todėl trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

55 Todėl reikia atmesti visą ieškinį ir nereikia priimti sprendimo dėl antrojo reikalavimo priimtinumo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

57 Be to, pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį įstojusios į bylą valstybės narės pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

58 Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos turi padengti VRDT bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

59 Italijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš Roberto Mengozzi, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengti Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ir *Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Italijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Paskelbta 2017 m. vasario 2 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.